

Живъ съль мьртвъ на свѣта.

И животъ-тъ мнѣ инчю

Въ тебѣ е цѣло вхлѣчено,

И сьраце-то мнѣ вперено

Въ твой-та чюднѣ красотѣ !

Всѣмъ ма не растѣхъ ;

Радость ма не разговарѣ,

И уста ако Отварѣхъ,

То сьраце мнѣ на плачь.

Самъ тебѣ когато видѣхъ,

Гы тѣхъ мнѣ прояснѣхъ,

Ты скръвь-та мнѣ нецѣрѣхъ

Ты си мой цѣлитель и врачѣ !

О, зѣщо са срѣхъхъ съ тебѣ

Въ мой-то на свѣта живѣнїе ;

Котѣ не си была за мене

Що та видѣхъ и познѣхъ ?

Та ма стори непрѣстанно

Съхъ въздышкы да живѣхъ,

Се за тебе да жалѣхъ

Безъ надежда, сиромѣхъ !

Съ новы мѣхъ погечасно

Ты живота мнѣ Отварѣхъ ;